

Pris kr. 1,75

Hefte 2 - 1961

Norsk

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Utdrag av Ekspertklubben:

Syd har:

♠ D 6 ♥ 8 5 ♦ E D 8 7 ♣ E K D 9 3

Nord—Syd er i fatesonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	2 ♠	pass	?

I dette nr. bl.a.

Siden sist

Bedre meldinger

Stjeling i grandkontrakter

Sett og hort

Spilleprøver

Unge Hansen redder B-klassen

Ekspertklubben

Red:

SIDEN SIST

Vi bringer i dag en del meldespørsmål hvor det i praksis har vist seg uoverensstemmelser mellom to spillere i et par. Vi har ikke til hensikt å besvare disse spørsmålene selv — i det minste ikke for noen skriver til oss og ber om det — men vi synes det kan være en god ide å ta dem opp til diskusjon med makker. Hvis De og han har forskjellig oppfatning, kan det kanskje være bra å ha diskutert dem før de dukker opp ved bridgebordet og skaffer en bunn.

1) De og makker bruker Stayman på en grand, og meldingene går:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	pass	2 ♣	pass
2 ♥	pass	2 ♠	pass
?			

Hvor mange spar har Syd? Kan meldingen hans passes ut?

2) Fremdeles Stayman. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	pass	2 ♣	pass
2 ♠	pass	?	

Hvor mange hjerter har Nord som maksimum og minimum?

3) Stayman denne gangen også. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	pass	2 ♣	pass
2 ♦	pass	2 gr.	pass
?			

Er Syds to grand krav til utgang, en oppfordring til å melde videre, eller rett og slett en stoppmelding?

4) Meldingene:

Nord	Øst	Syd
1 ♠	pass	4 ♣

Er Syds fire kløver spørremelding?

5) Med Nord—Syd i sonen er meldingene gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 gr.	pass	3 ♠	pass
?			

Kan tre spar passes ut?

6) Meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	3 ♠	4 ♦	pass
?			

Er fire ruter krav for en runde?

7) Meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♦	pass
2 gr.	pass	3 ♦	pass
?			

Er Syds tre ruter krav eller en anmodning om stans?

8) Nord åpner med tre grand og Syd har:

♠ 9 7 6 5 4 2 ♥ 8 7 ♦ D 8 5 ♣ 7 4

Skal Syd melde fire spar eller passe?

9) Meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	2 ♥	2 ♠	pass
?			

Hva betyr Syds to spar. Er det krav, oppfordring til å gå videre eller stoppmelding?

10) I den følgende meldeserien er det forekomme, en feil. Hvilken feil er det?

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	pass	pass	2 ♦
Døbl.	pass	2 ♥	3 ♦
pass	pass	pass	

Bedre meldinger

Rolf Bøe.

Dette er den 24. artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 8 for 1958, og siden har det vært en artikkel i praktisk talt hvert nummer.

På vår vei gjennom meldeteknikkens forunderlige verden er vi nå kommet til de defensive meldingene, meldinger etter at motstanderne har åpnet.

I en meldeserie er det bare én åpningsmelding, og det paret som ikke har fått anledning til å bygge meldingene sine på den solide plattformen åpningen gir, er henvist til en langt mer primitiv verden, hvor man langt oftere er nødt til å gjette.

Den enkle overmeldingen — det vil si melding i ny farge uten hopp etter at en motstander har åpnet — er den mest alminnelige defensive meldingen, og kanskje samtidig den mest omfattende og vanskeligste av dem. En slik melding blir avgitt av en eller flere av følgende grunner:

1) Man tror man kan vinne en kontrakt til tross for at motstanderne har åpnet meldingene.

2) Man ønsker å gjøre meldeserien vanskeligere for motstanderne ved å spise opp melderunder.

3) Man ønsker å presse motstanderne slik at de kommer for høyt.

4) Man ønsker å finne grunnlaget for en god stampemelding.

5) Man ønsker å gi makker et vink om utspillet hvis motstanderne skulle få kontrakten.

Det skulle neppe være nødvendig å komme med så mange kommentar til de enkelte grunner, i det minste foreløpig, så jeg skal i stedet gå over til spørsmålet om hvor sterk den enkle overmelderen må være. Her er det ikke så meget spørsmål om poengene, men om spillestyrken. En hånd som:

♠ E K D kn 10 ♥ 4 ♦ 9 7 5 ♣ 8 7 4 2

har 10 honnørpoeng, pluss et par fordelingspoeng og et par poeng for de fem honnørene i spar. Endrer vi hånden til:

♠ E 5 4 3 2 ♥ 4 ♦ K kn 5 ♣ D 10 4 2

har vi de samme honnørpoengene og de samme fordelingspoengene. Vi mister ikke mer enn de to poengene man regner for fem honnører i en farge. Men rent stikk-messig i egen kontrakt er det langt større forskjell enn et par poeng. Den første hånden er bombesikker på fem stikk i en sparkontrakt, og med muligheter til det sjette hvis det kan etableres noe i kløver. Stor er sjansen riktig nok ikke, men den er det, spesielt også hvis makker har en viss lengde i kløver.

Hvis en av motstanderne skulle sitte med fire spar, vil den andre hånden ikke gi mer enn to trumfstikk. I tillegg kommer noe mellom null og to stikk for honnørene i andre farger, og selvfølgelig muligheten for ekstra stikk i kløver.

Den første hånden vil gi oss fem sikre stikk, mens den andre gir oss noe mellom to og fire stikk. Det er en slik måte man må

se det fra når man tenker på en defensiv melding. Men hvor sterk skal man være?

Det sikreste ville selvfølgelig være å unnlåte å blande seg inn inntil man kunne regne med en svært liten mulighet for en katastrofe. Men det vil være å overlåte spillet for meget til motstanderne, de vil kunne melde uten innblanding, uten å bli presset og uten at det forelå noen antydning om hvor motspillet skulle sette inn sitt angrep. Derfor er man nødt til å tøyne kravet til sikkerhet, man må som over alt ellers i bridge tenke på sannsynligheten og resultatet i det lange løp. Hva kan jeg oppnå ved å melde? Hva kan jeg risikere? Det er de spørsmålene man må stille seg.

For 30 år siden lanserte Culbertson den berømte to- og treregelen, som sa at man ved defensive overmeldinger ikke måtte mangle mer enn to stikk på kontrakten hvis man selv var i faresonen. Utenfor faresonen kunne man mangle tre stikk. Med andre ord: Man måtte ikke gå mer enn 500 i bet selv om motstanderne dobbel og makker var blank.

Det er en god sikkerhetsfaktor. Bortsett fra parturneringer med motparten utenfor faresonen vil man ikke kunne tape mer enn motstanderne ville ha vunnet ved å melde utgang selv, og utgang må man forutsette at motstanderne har. I robber eller lagkamp vil det aldri bli for dyrt, selv med slike soneforhold er det forsvinnende hva man taper.

Men to- og treregelen er likevel satt for stramt. Det er så mange fordeler ved å blande seg inn i meldingene og så forholdsvis sjelden en katastrofe dukker opp, at det må være tillatt å gå en del lenger ned. Se bare på den forstyrrende faktoren:

♠ 9 5 ♥ E D 7 4 ♦ D 9 2 ♣ E D 9 3	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td></td><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td></td><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> <tr><td></td><td style="text-align: center;">S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 8 ♥ K kn 7 3 ♦ kn 10 8 5 ♣ K 8 7 5
	N										
V		Ø									
	S										

Øst—Vest har en relativt lett meldbar utgang i disse kortene. Uten innblanding fra motstanderne kan jeg tenke meg følgende meldeserie:

1 ♣	—	1 ♥
2 ♥	—	3 ♣
4 ♥	—	pass

Men se hva som skjer hvis Nord—Syd avgir enkle overmeldinger i spar hver gang de slipper til. Etter en kløver fra Vest og en spar fra Nord er det vanskelig for Øst å melde to hjerter. Han vil sannsynligvis nøye seg med to kløver. Hvis Syd nå forholder seg taus, kan Vest gå inn med to hjerter, men hvis han melder to spar, vil Vest sannsynligvis finne det vanskelig å vise hjerterne. Kanskje han nøyer seg med tre kløver, og hvis nå Nord kommer med tre spar, er motstanderne satt helt utenfor. Hele fordelingen kan være:

♠ E D 10 7 4 ♥ 10 8 2 ♦ E 6 3 ♣ kn 4	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td></td><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td></td><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> <tr><td></td><td style="text-align: center;">S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 8 ♥ K kn 7 3 ♦ kn 10 8 5 ♣ K 8 7 5
	N										
V		Ø									
	S										
♠ 9 5 ♥ E D 6 4 ♦ D 9 2 ♣ E D 9 3		♠ K kn 6 3 2 ♥ 9 6 ♦ K 7 4 ♣ 10 6 2									

Som De ser, er Nord—Syd aldri i noen fare om de melder opp til tre spar. Paret kan alltid hale inn åtte stikk, og selv i faresonen med motstanderne utenfor, kan det ikke bli mer enn 200 i bet, mens motstanderne har 420 i kortene. Og i omvendt sone risikerer man ikke mer enn 100, mens fortjenesten er motstandernes utgang, som er verdt 620 poeng.

Det er selvfølgelig ikke bestandig man på denne måten klarer å skyte ut motstanderne, men det hender langt oftere enn man tror. Derfor må man også kunne ofre litt mer enn to- og treregelen fastsetter. Om De som Nord med den nevnte hånden melder en spar, og derved forhindrer motstanderne i å finne utgangen, har De omtrent 500 poeng «til gode». Hvis De i neste spill melder og går 300 mer i bet enn motstanderne ville fått i egen utgang, er fortjenesten på de to spillene 200 poeng.

Her er det verdt å legge merke til at en slik enkel overmelding sperrer mest hvis det er i fargen under åpningsfargen (Som vanlig er spar fargen «under» kløver). En sparmelding etter at motstanderen til høyre for Dem åpner med en kløver, sperrer hans makker ute fra en ruter og en hjerter.

Hvis en av disse meldingene var det naturlige svaret hans, må han nå finne på noe annet. En hjertermelding sperrer ikke så meget, det er fremdeles umulig for svarhånden å melde en ruter, men andre meldinger er han i stand til å avgå. Og endelig, hvis De melder en ruter, kommer De bare i veien for nestemann hvis det var den naturlige meldingen hans. Og i så fall kan han doble.

På den samme måten er det for eksempel etter en sparåpning. To hjerter fra Dem sperrer nestemann ute fra alle svar i to over en. Han må hvis han vil ha noe å si, melde to spar, to grand, eller komme med ny farge på tretrinnet. To kløver sperrer ikke så meget, hvis to ruter eller to hjerter var svarhåndens naturlige melding, kan han fritt komme med den selv etter Deres innblanding.

Faremomentet må imidlertid også nevnes. Hvis Vest åpner med en spar og Nord melder to hjerter, og det er en «gal» farge for Nord—Syd, må en eventuell redningsaksjon i kløver eller ruter komme helt på tretrinnet. La Nord få:

♠ 9 ♥ E kn 9 7 5 ♦ K 8 4 ♣ D 7 5 3

To hjerter sperrer mest, men er også en langt farligere melding enn en opplysende dobling. Hvis Nord får:

♠ 8 7 5 3 ♥ 8 4 ♦ D kn 10 9 2 ♣ 6 4

så er redningsplanken to ruter og ikke noe høyere. En opplysende dobling vil tvinge fram denne kontrakten, mens to hjerter fra Syd — etterfulgt av dobling fra Vest, i det minste vil føre til tre ruter, hvis da fargen i det hele tatt blir funnet.

Hvor langt bør man da gå for å skyte ut motstanderne? Jeg er kommet til at det lønner seg å sette grensen ett stikk lavere enn det to- og treregelen fastslår. Med andre ord at det lønner seg å risikere tre beten i sonen og fire utenfor, hvis motstanderne er i sonen. Er motstanderne utenfor, må De gå etter to- og treregelen.

Dette innebærer at De med motstanderne i faresonen risikerer å gå 700 eller 800 i bet, mens motstanderne bare kan oppnå 620 eller noe lignende i egen utgang. Blir De

doblet, har De således tapt spillet. Men det er en liten risiko, både i en parturnering og i en lagkamp eller robber.

Grunnen er at det ikke vil skje ofte. I en parturnering får De kanskje en bunn en gang av ti, mens De i langt flere spill vil ha fordeler. Og i lagkamp eller robber er det reelle tapet begrenset til noe omkring 100 eller 200, idet motstanderne må forutsettes å ha en utgang. Det vil fremdeles skje bare en gang av ti, mens De kan score langt mer i de øvrige spillene. Og endelig kan vi både i par- og lagturnering regne med muligheten av at motstanderne har en slem i kortene.

Er motstanderne utenfor sonen, blir situasjonen en litt annen, idet deres utgang da bare er verdt 400—450 poeng.

Det er derfor nødvendig å veie de forskjellige mulighetene mot hverandre. Hvis man ønsker å sperre mest mulig og sitter med fem kort i fargen under åpningsfargen, melder man den. Hvis man er mer interessert i å bygge opp en egen melding, eller man vil prøve å få i stand en stamp og vil ha makker med på råd når det gjelder farger, doubler man opplysende.

Men hvor langt skal man da gå for å melde? Kan den rene løsaktigheten godtas? Nei. For det første går det ikke fordi makker ikke får noe grunnlag for å støtte hvis han er god, og for det andre fordi den store smellen blir for dyr når den en gang i blant kommer.

Som en brukbar sikkerhetsfaktor tror jeg det vil lønne seg å si at man kan gå så meget i bet at det koster et par hundre mer enn motstanderne har ved å melde utgang, men ikke mer. Med motstanderne utenfor faresonen vil det praktisk talt si at man følger to- og treregelen. Men hvis motstanderne er i sonen, kan man godt koste på seg en bet mer uten å lide noe alvorlig tap. Det vil selvfølgelig koste — det er aldri morsomt å gå 800 i bet når motstanderne ved egen hjelp ikke kan oppnå mer enn 620 eller 650. Men det vil ikke skje ofte. Og de andre gangene har De store fordeler.

Når man har til hensikt å presse motstanderne, kan man også bruke den samme regelen om at det kan tillate å gå et par

hundre i bet mer enn motstanderne kan vinne ved egen hjelp.

♠ E D 10 7 5	♠ 6	♠ kn 9 4 2				
♥ 10 2	♥ K D 9 4	♥ 7 3				
♦ D 10 5 3	♦ E 8 4	♦ kn 7 6				
♣ K 9	♣ 10 8 7 5 3	♣ D kn 6 2				
<table style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> </table>			N	V	S	Ø
N						
V						
S						
Ø						
♠ K 8 3	♠ K 8 3	♠ K 8 3				
♥ E kn 8 6 5	♥ E kn 8 6 5	♥ E kn 8 6 5				
♦ K 9 2	♦ K 9 2	♦ K 9 2				
♣ E 4	♣ E 4	♣ E 4				

Alle i sonen.

Nord—Syd har etterhvert meldt seg opp til fire hjerter, og Øst—Vest har hengt så pass med at Vest forstår det kan være tale om å stampe i fire spar. Hvis han regner med at Nord—Syd kan vinne fire hjerter, bør en stamp absolutt overveies. Det blir neppe mer enn tre betar (som kortene sitter blir det bare to), men det er av underordnet betydning. Tapet hvis den tredje beten kommer, er begrenset til 180 poeng mer enn det motstanderne kan vinne i fire hjerter. Men fortjenesten? Består først i at det kanskje bare blir 500 i bet, men enda mer i at motstanderne kanskje melder fem hjerter og sprekker. Da er fortjenesten ved å melde fire spar faktisk 720 poeng, altså et tall av en helt annen størrelsesorden.

Og hvorfor skulle ikke Nord—Syd melde fem hjerter? Hvis hjerterfargen sitter 3—1, er det kanskje bare 200 å hale i fire doblete spar, mens fem hjerter kanskje kan vinnes. Og i realiteten er det en god sjanse.

I tvilstilfelle bør man imidlertid også ta hensyn til om man tåler et utspill i fargen eller ikke. Følgende spill husker jeg med glede fra en eliteturnering i Oslo:

♠ 9 ♥ 9 6 5 4 2 ♦ E K D kn 5 ♣ 8 4

Motstanderen til høyre for meg åpnet med en kløver. Mange spillere på min plass meldte en hjerter, hvoretter motstanderne havnet i tre grand med Vest som spiller, en kontrakt som er lett å vinne med hjerterutspill fra makker. Det var imidlertid et par spillere med meg som meldte en ruter,

og da var det i det minste ikke mulig å vinne tre grand.

En ting er klart. Ved å melde ruter får De aldri vist hjerterfargen, men så er den heller ikke så imponerende. Det kan selvfølgelig være galt ikke å vise fargen, makker har kanskje noe slikt:

♠ 8 6 4 2 ♥ E K 8 ♦ 9 4 ♣ E 6 5 2

og det er fire trekk i hjerter hvis trumfen sitter rundt. Men sjansen er tross alt ikke stor.

Derfor må man med en slik hånd veie hva som lønner seg, enten å bygge opp en egen meldeserie eller å angi utspill fra makker. Jeg nevner dette fordi jeg har sett så alt for mange spillere som bare kjører i vei med hjerterfargen i en situasjon som denne, uten å tenke seg noen annen mulighet. Jeg vil ikke garantere at en ruter er det beste, men det er i det minste en god del som taler for det.

Unge Hansen — —

Forts. fra side 17.

Han tok sjansen. Og klarte det. Åtte bet til og med. Det ga redoblet 4 600 poeng, og da var det jo sorgelig lite å fare med det Syd ved det andre bordet hadde fått.

Unge Hansens lagkamerater var elleville av begeistring. Hvem annen enn en slik storspiller ville ha forstått at det i de siste spillene fikk bære eller briste, at det var alt å vinne og ingen ting å tape, og at det derfor bare var å trampe løs i klaveret for full musikk og slåss så lenge det fantes gnist av liv. En slik vilje til ikke å gi seg — til ikke å ville forstå at han var slått selv etter at alle andre var klar over at det ikke fantes det ringeste håp — hadde de aldri sett før. Og jubelen var stor på toget hjemover, og likeledes i flere uker etterpå.

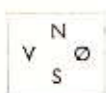
Men borte i nabobyen gikk det i lang tid en mann og fortalte at han hadde meldt en vellykket sekser og en vellykket syver i spill hvor det ikke var mer i kortene, og at disse to spillene likevel ga ham katastrofer på tilsammen godt over 20 matchpoeng. En mann som fikk lide slik måtte være forfulgt av skjebnen, mente Syd ved det andre bordet, og det kunne han jo ha rett i.

Stjeling i grandkontrakter

Egil Wang.

Jå, sperr nå ikke øynene for meget opp på grunn av titelen, selvfølgelig er det ikke vanlig form for stjeling jeg har tenkt å prate om — stjeling med trumf. Men det er en annen form for stjeling, nemlig å lure til seg et stikk for motstanderne egentlig forstår hva som foregår. En god spiller som forstår litt av motstandernes psykologi, kan her utrette temmelig meget. Jeg skal vise noen eksempler:

♠ 8 7 5
♥ D 4
♦ D kn 9 7 6
♣ 7 5 3

♠ E K 4 2
♥ K 6 5 2
♦ E K 5
♣ E 8

Syd spiller tre grand, og får kløver fire ut fra Vest. Motstanderne får beholde det første kløversticket, men det andre må jo Syd stikke, og dermed er fargen etablert for motstanderne.

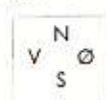
Syd har fem stikk i ruter, to i spar og ett i kløver, tilsammen åtte. Det niende kan vinnes i hjerter, hvis Syd bare kan få et tempo, eller eventuelt hvis kløverne sitter 4—4. Kløver fordelt 6—2 med hjerter-esset hos den som bare har to kløver, går også bra.

Men det finnes også en stjelesjanse. Syd kan muligens få nartet motstanderne til å holde hjerteresset tilbake en gang, hvis den som har esset i fargen, ikke vet at kløverne er gående. Han må da trekke esset og kongen i ruter, og etterpå fortsette med hjerterkongen. Kanskje den motspilleren som har esset, vil tro at Syd ikke har flere ruter, og at han derfor nå vil prøve å få inntøst til bordet i hjerter. Hvis kongen får beholde sticket, svinger Syd selvsagt tilbake til ruter, og tar sine ni stikk.

Den samme situasjonen forekom i en langt mer elegant form i det neste eksemplet:

♠ D 10
♥ kn
♦ K D 9 7 5 4 3
♣ kn 9 6

♠ E kn 7 6
♥ K 9 4
♦ kn 10 8
♣ E 10 8

♠ 9 8 5
♥ 8 7 5 3 2
♦ 2
♣ 7 5 3 2

♠ K 4 3 2
♥ E D 10 6
♦ E 5
♣ K D 4

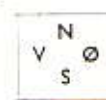
Etter åpning med en grand hos Vest (Acol, utenfor sonen) og to ruter hos Nord havnet Syd i tre grand, og Vest begynte med spar seks, som blindemann stakk med tieren.

Kontrakten er selvfølgelig alltid hjemme, men det var partturnering, og Syd ville få flest mulig stikk. Han fortsatte derfor med ruter til esset, og svingte til kongen og damen i kløver. Vest lot ham beholde begge disse stikkene, han regnet med en svak mulighet for at Syd bare hadde esset singel i ruter, og da ville det jo være fatalt å ta for kløveresset.

Det var nettopp det Syd regnet med, og nå var alt klart til å gjøre det temmelig hett for Vest i sluttspillet. Syd fortsatte med alle ruterne, og før den siste ble spilt, var stillingen:

♠ D
♥ kn
♦ 4
♣ kn

♠ E
♥ K 9
♦ —
♣ E

♠ 9
♥ 8 7 5
♦ —
♣ —

♠ K
♥ E D 10
♦ —
♣ —

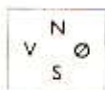
Bordet trakk ruter fire, Syd la spar konge, og Vest var fanget i en herlig progressiv skvis. Hvis han valgte å legge ett av de svarte essene, ville den godspilte honnøren på bordet i fargen skvise ham på ny, og hvis han blanket hjerterkongen, ville Syd få resten av stikkene i hjerter.

Ikke dårlig, syv trekk i tre grand med to ess imot, pluss en finesse som ikke holder.

Det neste spillet viser et herlig sirkus i meldingene, det er ikke sikkert redaktøren vil godkjenne serien i sin «Bedre meldinger», men jeg håper jeg likevel får lov til å referere meldingene slik de forekom:

♠ 8 7 5 4
♥ 9 7 4 2
♦ 8 7 4 2
♣ 8

♠ K 3
♥ 8 6 3
♦ 5 2
♣ E K D kn 10 4

Enten De tror meg eller ikke, gikk meldingene slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	Dobl.	pass	pass
1 ♦!	Dobl.	pass	pass
1 ♥	Dobl.	pass	pass
1 sp-pass	Dobl.	1 gr-pass	Dobl.

Når jeg forteller at jeg selv satt Nord, så får jeg vel ikke lov til å skrive mer i Bridgemagasinet i det hele tatt — i det minste ikke om meldinger. Den eneste unnskyldningen jeg har, var at det forekom i mine unge dager, den gangen jeg på liv og død skulle bløffe mest mulig. Men det var ikke akkurat med stolthet jeg la mine blader opp på bordet til makkers beskuelse.

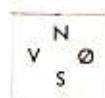
Kløver fem kom ut, bordet måtte jo på med återen, og Øst viste renons! Nå hadde vel noen og hver tatt sine fem sikre kløverstikk og innrømmet motstanderne resten, og vært glad til for at man slapp med to betet. Det må jo være et bra spill, all den tid Øst må ha en god femkortfarge som er brukbar som trumf, og vel alltid må kunne ro i land minst en utgang. Men min makker var av en annen mening, og det var noe som talte for hans syn også. Spillet forekom i en serie lagkamper med tolv spill i hver kamp. Dette var ett av de siste spillene i en kamp, og vi hadde ikke gjort det særlig bra. Makker fant derfor ut at situasjonen var som

skapt til å få opp et stort resultat, og da ville han ikke frivillig bøye seg for to doblete betet. Etter litt betenkning lot han derfor kløver åtte beholde stikket, og svingte til spar fire. Øst, som satt med esset, drømte ikke om den faren som truet like rundt hjørnet i form av fem kløverstikk til, og la liten. Dermed var det gjort. Spar konge var stikk nummer to, og etter å ha innkassert de neste fem stikkene i kløver, overlot Syd edelmodig resten til motstanderne.

Det ble et stort spill. Hele fordelingen var:

♠ 8 7 5 4
♥ 9 7 4 2
♦ 8 7 4 2
♣ 8

♠ kn
♥ K kn 10 5
♦ K kn
♣ 9 7 6 5 3 2

♠ E D 10 9 6 2
♥ E D
♦ E D 10 9 3
♣ —

♠ K 3
♥ 8 6 3
♦ 5 2
♣ E K D kn 10 4

Ved det andre bordet hadde Øst-Vest heist seg opp i seks ruter, og fikk syv trekk etter utspill av kløver ess, spar ess og stjeling, ruterkongen, hjerter til esset og uttrufning. Vi spilte etter Osloberregningen den gangen, og en differanse på 1190 i score var ikke å forakte.

Fullt så dramatisk foregikk det ikke i det neste spillet, men likevel var det også her overraskelser:

♠ E D 7 5 2
♥ K
♦ 7 4
♣ E K D 10 9

♠ 6 4
♥ E 8 4
♦ kn 9 6 5 3
♣ 8 4 2

♠ K kn 10 8
♥ D kn 10 9 5
♦ E 8
♣ 7 4

♠ 9 3
♥ 7 6 3 2
♦ K D 10 2
♣ kn 5 3

Når jeg refererer dette meldingsforløpet også, er jeg uhyre redd for hva redaktøren kommer til å si, enten han sender hele artikkelen tilbake eller kommer med frysende kommentar i neste nummer i «Bedre

SETT OG HØRT

Nils Steen.

Vi starter denne gangen med en ganske pen spilleføring i et spill som dukket opp for kort tid siden:

♠ D 10 8 7 6 5	♠ E K kn 2	♠ 9
♥ 4	♥ E D 7 5 3	♥ 9 2
♦ K D 6	♦ —	♦ E 8 7 3
♣ kn 5 3	♦ 7 6 4 2	♣ E K D 10 9 8

N
V   S

♠ 4 3	♠ 4 3
♥ K kn 10 8 6	♥ K kn 10 8 6
♦ kn 10 9 5 4 2	♦ kn 10 9 5 4 2
♣ —	♣ —

Syd var havnet i seks doblete hjerter, hvordan han enn var kommet så langt, og fikk kløver ut fra Vest. Den ble stjålet, deretter fulgte ruterstjeling, ny kløverstjeling, og så nok en gang gjentakelse av programmet ruterstjeling og kløverstjeling, inntil stillingen var:

♠ D 10 8 7 6 5	♠ E K kn 2	♠ 9
♥ 4	♥ E D 7	♥ 9 2
♦ K	♦ —	♦ E 8
♣ —	♣ 7	♣ E K 10

N
V   S

♠ 4 3	♠ 4 3
♥ K kn	♥ K kn
♦ kn 10 9 5	♦ kn 10 9 5
♣ —	♣ —

Som De ser, er det vanskeligheter med å få etablert et ruterstikk ad normal vei. Hvis det følger ny ruterstjeling, hjem på kløverstjeling og enda en ruterstjeling, vil

et pent kort å skille seg av med, i tilfelle Syd, som han regnet med hadde esset, skulle finne på å holde det tilbake. Da ville jo Vest ha knekten og nieren igjen, og ville kanskje ellers vært redd for å fortsette fargen.

Vest fortsatte nå med hjerter knekt, og Syd fikk vanskeligheter for alvor. Til slutt fant han ut at Øst måtte være lengst i hjerter, 4—3 fordeling behøvet han ikke

Øst til slutt bli for lang i trumf. Heller ikke går det å spille Syd hjem på trumf en gang, han vil mangle en inntøst til slutt. Men Syd visste råd. Han fortsatte med ruter, og da Vest gikk på med kongen, fikk han beholde stikket, mens bordet la en kløver! Denne elegante taper på taper reddet situasjonen for Syd. Vest hadde ikke annet enn spar og hjerter igjen, og han valgte spar. Nord stakk, — Syd ble satt inn på hjerter, en ny ruterstjeling med esset i trumf fjernet motstandernes siste stopper, og så var det bare å spille hjerter dame og stikke over med kongen hos Syd. Ruterne ga resten av stikkene.

Legg merke til at hvis det er Øst som kommer inn når Syd overlater et ruterstikk, kan han bete ved å returnere kløver til dobbelt renons. Syd kan ikke stikke, han blir for kort i trumf. Men Nord har heller ingen trumf å avse, en av dem skal brukes til å stjele ruter og de to andre til å sette Syd inn. Hvis Syd derfor hadde stjålet den tredje ruter og overlatt motstanderne det fjerde stikket i fargen i stedet, ville han ha gått bet. Nå derimot er han ovenpå. Øst kan riktignok stikke over ruterkongen med esset og spille kløver, men det hjelper ikke det heller. Da er resten av Syds rutere etablert, det blir ikke nødvendig med noen ny stjeling, og Nord får en overflødig trumf som kan ta seg av kløverreturen.

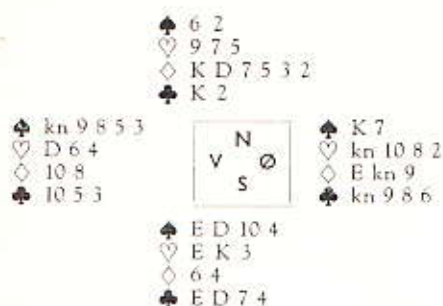
Det neste spillet er ganske enkelt. Det inneholder imidlertid et poeng som riktig nok er gjort kjent, men som det likevel stadig slurves med ved bridgebordet, og som det derfor er godt å bli minnet om:

være redd for, men 5—2 måtte han dekke seg mot. Og Syd fant et glimrende forsvar mot fem hjerter hos Øst, han la liten på bordet en gang til. Så satte han seg vel til rette i stolen, stolt over sin egen dyktighet.

Men stoltheten forsvant fort da Vest i neste stikk fant fram esset og Øst viste renons. Bet i en kontrakt hvor andre hadde vunnet fem trekk.

Spillet forekom i en lagkamp, hvor Syd ved det første bordet havnet i tre grand etter følgende meldeserie:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♦	pass
2 gr.	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

Vest begynte med spar fem, og Østs konge ble stukket av Syds ess. Deretter fulgte ruter, bordet tok damen og Øst esset. Han forsøkte seg med skift til kløver for å drepe bordets ruterfarge, men det gikk ikke. Syd stakk på egen hånd, tok ruter-dame og nok en ruter, og hadde kløverkongen som inntak til den etablerte fargen.

Ved det andre bordet spilte Syd også tre grand og fikk spar ut. Han stakk og gikk også på ruter, men han la toeren på bordet i det første stikket. Den videre utviklingen var den samme. Øst fikk for nieren og svingte til kløver, Syd stakk, spilte ruter til damen, og hadde kløver konge til innkomst.

Ved sammenligningen var det ingen som la merke til noe særskilt ved spillet, det ble jo uavgjort, men ved en diskusjon litt senere på kvelden stilte Syd ved det andre bordet sin lagkamerat i Øst ved det første et kritisk spørsmål:

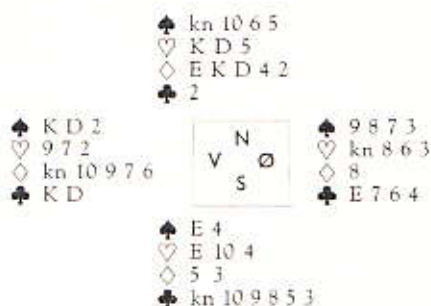
«Når Syd ved det første bordet går opp med ruter-damen første gangen fargen spilles, hvorfor beter du da ikke kontrakten ved å la ham beholde stikket? Der gikk 6 kostbare matchpoeng tapt.»

Og Øst måtte bare innrømme sin brøde. Syd ved det andre bordet hadde ikke gitt motstanderne noen sjanse, fordi han la liten ruter fra begge hendene første gangen. Men ved det første bordet kunne beten vært der hvis Syd hadde fått beholde det første

stikket i fargen. Siden ville han ikke ha innkomster nok til både å etablere fargen og innkassere den.

Slike poeng blir dessverre alt for ofte forbisett fordi motstanderne ikke er sterke nok til å utnytte feilen som oppstår. Skal vi vandre litt inn i spørsmålet om et lags spillestyrke, finner vi at lag som stadig spiller mot svakere motstandere, nettopp her får sitt mest sårbare punkt. Det lærer ikke av sine svakheter, fordi motstanderne ikke klarer å utnytte dem. Når laget så en sjelden gang møter et virkelig topplag, er det håpløst handicapet.

Det neste spillet viser et lignende poeng:

Syd spilte tre grand i en lagkamp igjen. Ved første bordet gikk meldingene slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	2 ♣	pass
2 ♦	pass	2 gr.	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Vest begynte med ruter knekten, bordet stakk og så kom kløver to. Vest kom inn og ga mer ruter, og fordelingen ble oppdaget. Syd trakk hjerter fem fra bordet, treeren kom fra Øst og Syd gikk opp med esset. Deretter kom ny kløver, og Vest kom inn igjen. Han spilte ny ruter, bordet stakk og trakk spar til esset, og enda en kløver kom. Men nå hadde ikke Syd flere innkomster, og det ble ikke noen kløverstikk.

Ved det andre bordet ble det også bet, men det var en liten variasjon i spillemåten. Når Syd trakk hjerter fem fra bordet, la Øst knekten! For øvrig ble stikkene nøyaktig de samme, og resultatet uavgjort.

Her ble spillerne ikke oppmerksom på poenget, men en utenforstående så det klart.

«Når Øst legger hjerter tre når du spiller femmeren fra bordet,» sa han til Syd ved det første bordet, «kan du skaffe deg en ekstra inntøst ved å knipe med tieren, og derved få utnyttet kløverne. Det er din motstander ved det andre bordet forhindret fra, fordi Øst har lagt knekten.»

Men var nå Østs manøver — pen som den var — nødvendig for å bete? Ville Syd ved det andre bordet sett poenget? Dette spørsmålet kan vel bare besvares med et «tja», det er slikt man aldri får rede på.

Jeg skal imidlertid ikke bare referere spill hvor gode poeng ikke gir utslag fordi lagkameratene er for svake til å nytte den sjansen de får.

♠ 9 8 6 4 ♥ 6 4 ♦ 3 ♣ K D kn 8 6 4	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ K D 2 ♥ 9 3 ♦ E 8 5 4 ♣ 10 9 5 2
N	Ø					
V	S					
♠ kn ♥ D 10 8 2 ♦ K 10 9 6 2 ♣ E 7 3		♠ E 10 7 5 3 ♥ E K kn 7 5 ♦ D kn 7 ♣ —				

Lagkamp igjen, og denne gangen spilte begge bord fire spar. En brukbar meldeserie er følgende:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♠	pass
3 ♥	pass	4 ♠	pass
pass	pass	pass	

Eller Nord kan melde to kløver første gangen, selv om honnørstyrken er litt svak.

Vest begynte med ruter ved begge bord, og det andre stikket var også likt, spar to fra Øst. Men så opphørte likheten. Ved det første bordet stakk Syd med esset i spar og trakk esset og kongen i hjerter. En ny hjerter ble stjålet på bordet, men Øst stjal over og innkasserte den andre trumfhonnøren sin. Motstanderne hadde nå tre stikk, og det var bare en trumf igjen på bordet — for lite til å stjele både en ruter og en hjerter.

Syd ved det andre bordet mestret situasjonen bedre. Han fortsatte etter å ha tatt for spareset, med damen i ruter. Vest

dekket og Nord stjal. Syd gikk hjem på hjerter, kastet en hjerter på den stående ruterknekten og kunne nå stjele den andre hjerteren. Det gjorde utslaget. Han gikk hjem igjen på kløverstjeling, spilte ny hjerter og stjal. Øst kunne stjele over, men nå hadde bordets trumf gjort sin misjon og det var ikke flere igjen.

Et pent eksempel på forståelsen av stjele-teknikken.

Det neste spillet er også hentet fra en lagkamp, hvor kontrakten var den samme ved begge bord:

♠ E K 7 6 5 ♥ E D 7 6 5 ♦ D 9 3 ♣ —	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ D 10 9 4 ♥ 4 ♦ E 5 ♣ kn 10 9 8 7 6
N	Ø					
V	S					
♠ kn 8 ♥ kn 9 8 4 2 ♦ 4 2 ♣ E D 4 2		♠ 3 2 ♥ K 10 ♦ K kn 10 8 7 6 ♣ K 5 3				

Syd spilte som nevnt den samme kontrakten ved begge bord, seks ruter. Igjen var de to første stikkene like, ruter til Østs ess og ruter tilbake. Men så ble veiene skilt. Syd ved det første bordet gikk på hjerterne, bare for å oppdage at fargen ikke kunne utnyttes. Han svingte til spar, men var nå avhengig av at denne fargen satt 3—3, og da dette slo feil, ble det bet.

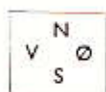
Syd ved det andre bordet fant den riktige løsningen, sparfargen først. Da denne satt 4—2, fikk han godspilt et langfargestikk med hjerter som inntøst, og en kløverstjeling ga det tolvte stikket.

Syd ved det første bordet mente han hadde hatt utur som valgte hjerterfargen først, men det holder ikke stikk. En nærmere analyse, som den andre sydspilleren ga seg tid til å foreta, viser at man ved å starte i spar vinner kontrakten om ikke begge fargene sitter 5—1, mens hjerter først bare fører fram om hjerterne sitter 4—2 eller sparfargen 3—3. I hjerter er det bare nødvendig med én stjeling hvis det er der langfargestikket skal komme, mens det i spar kan være nødvendig med to. Derfor skal spar angripes først.

Et godt lite poeng, verdt å huske når man kommer i en lignende situasjon.
Så et spill hvor De skal få prøve Dem:

♠ K 2
♥ 9 8 7 6 5
♦ E 5 4 3
♣ E 2

♠ E 4 3
♥ E K D 4 2
♦ D kn 9 2
♣ 3

Syd spiller seks hjerter og får kløver konge ut fra Vest. Bordet tar esset, og Øst følger. Så er det Dem. Spillet skal vinnes mot enhver fordeling.

Meldingene kan for eksempel ha gått slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	3 ♥	pass
4 gr.	pass	5 ♥	pass
6 ♥	pass	pass	pass

Det er ingen idé for Syd å fortsette med fem grand, det kan bare gi Nord farlige ideer. All den tid Nord ikke er sterkere enn til tre hjerter første gangen, er sjansen for en syver uhyre liten, og derfor bør ikke Syd gi sin makker ideen om en slik kontrakt. Derfor er seks hjerter i tredje runde den eneste riktige meldingen.

Så er det spillet. Nei, vent litt. Har De tatt en titt på det og gjort Dem opp en mening selv, eller har De bare lest videre og sløvt overlatt til meg å karre inn de tolv stikkene? Hvis så er tilfelle, har De fremdeles sjansen til å begynne på'n igjen i diagrammet overfor.

De ser at trumffordelingen 3—0 ikke skaper problemer, men det er verre med ruterfargen. Hvordan vil De takle den?

De trekker tre runder trumf, fortsetter med kløver ess og kløverstjeling, esset og kongen i spar og sparstjeling, og har fått i stand følgende posisjon.

Se øverst n. spalte.

Bordet er inne og trekker ruter tre. Hvis Øst tar kongen, er alt over, så vi forutsetter han følger med en liten. De tar selv knekten. Stikker Vest, er også alt over, han må enten spille til dobbelt renons og gi avkast, eller

han må spille ruter tilbake til Deres D-9. Men hvis Vest legger liten?

De fortsetter med ruter dame. Hvis Vest nå stikker, må han få beholde ruterkongen. Tar De esset og Øst viser renons, er De ferdig. Hvis Vest viser renons, går De opp med esset på bordet og spillet ruter derfra, og går bet ja. De skal ikke bare slavisk godta det jeg sier. De må legge liten på bordet og la Øst få for kongen. Men dermed er han også fanget, han har tieren dobbel igjen, De har nieren dobbel og bordet har esset dobbel, og Øst kan heller ikke spille noen annen farge. Og endelig, hvis Vest skulle legge liten ruter andre gangen fargen spilles, legger De liten på bordet også. Kan Øst stikke, sitter fargen 3—2, og viser han renons, er De nødt til å få det tolvte stikket på ruteresset.

Resultatene for de beste løserne i nr. 10.

- 1. premie: Tjerand Randaberg, Randa-berg ..... 56 poeng
- 2. premie: I. Tvevaan, Ljan ..... 54 poeng

De beste av de øvrige hadde:

- 54 poeng: Ivar Tangen, Steinkjer.
- 53 poeng: Per Bjørlo, Jorpeland, Ørnulf Østensen, Oslo.
- 52 poeng: G. Maartmann, Oslo, «Store-slomp», Oslo.
- 50 poeng: Bjørn Danielsen, Jorpeland.
- 47 poeng: Arnfinn Borgemyhr, Tveit, Leiv Schwingel, Oslo.
- 45 poeng: R. Dick Henriksen, Oslo.
- 44 poeng: Odd Masvik, Finnsnes, Helge Myhre, Dale.
- 42 poeng: V.B. Nicolaysen, Sarpsborg, Trygve Nilsen, Oslo, Bjarne Sylvén, Oslo.
- 40 poeng: Arthur Auklend, Auklend, Ivar Amundsen, Bergen, Jens Berg, Trondheim, Kaare Pedersen, Oslo, Erik Øvrum, Oslo.

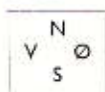
For oppgavene i nr. 8 skal Per Bjørlo ha 50 poeng. Arthur Auklend, Stavanger er blitt sygt behandlet i år. Han skal ha 54 for nr. 2, 53 for nr. 6 og 47 for nr. 7.

Spilleprøver

Det er spilleprøver av en slik art at en god spiller bør kunne ta dem ved brygebordet. Gjør et forsøk selv først, og etterpå kan De studere våre kommentar som finnes på side .

I

♠ kn 8 5
♥ K 3
♦ E D 10 5
♣ K D 5 4

♠ K 10 3
♥ E kn 2
♦ 8 7 4 3
♣ E kn 4

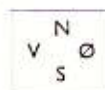
Syd spiller tre grand etter følgende meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	2 gr.	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Vest begynner med hjerter fem. Hvordan bør Syd spille?

II

♠ 6 5 2
♥ K kn 9
♦ 10 9 8 4
♣ E 4 2

♠ E D 3
♥ E D 10 8 7 6 5
♦ kn
♣ 6 5

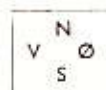
Syd spiller fire hjerter etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	Dobl.	2 ♥	pass
4 ♥	pass	pass	pass

Vest begynner med ruter konge, Øst legger toeren, hvorefter Vest skifter til kløver dame. Hvordan bør Syd spille?

III

♠ kn 10
♥ K D 7 3
♦ E D 7 4
♣ K 8 5

♠ E K D 9 8 6 2
♥ 8
♦ kn 6 5
♣ E 4

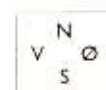
Syd spiller seks spar etter følgende meldeserie:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	4 ♠	pass	5 ♠
pass	6 ♠	pass	pass
pass			

Utspill fra Vest hjerter seks. Øst stikker bordets dame med esset og gir fargen tilbake. Vest følger med hjerter fem. Hvordan bør Syd fortsette?

IV

♠ E K kn 4
♥ 5
♦ E D 9 8 4
♣ K 10 8

♠ 9 6 2
♥ K D 8 6
♦ kn 10 6 2
♣ D 9

Syd spiller tre grand etter følgende meldeserie:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	1 ♥	1 gr.	pass
3 ♠	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

Vest begynner med kløver tre, bordet legger åtterten og Øst fireren. Hvordan bør Syd spille?

Unge Hansen redder B-klassen

Rolf Bøe.

Stillingen i unge Hansens klubb var præker selv etter den flotte seiren i forrige runde i kretsserien, hvor unge Hansen selv laget en slik oppsiktsvekkende debut. Førstelaget lå fremdeles på bunnen av B-klassen og kunne bare redde seg fra nedrykking ved en seier i siste runde. Men det var ikke så enkelt, for motstanderne lå på toppen av serien og trengte en seier de også — for å kunne rykke opp.

Kampen skulle gå i motstandernes by, og det var etter de flotte spillene i forrige runde temmelig opplagt at unge Hansen skulle få være med på laget, og denne gangen ikke bare som reserve. Han var selv temmelig nervøs da han satt på toget med kameratene. De stolte på ham og hadde tatt ham med på laget, og han ville så nødig skuffe. Han visste også av bitter erfaring at det ikke alltid gikk så fint for ham som i de siste spillene i den forrige kampen, men han håpet jo på det beste. Verre var det at makker insisterte på å spille noe han kalte «Efos». Unge

Hansen hadde ingen anelse om hva slags system det var, men han var en type som gjorde alt for å gjøre sin makker tilfreds, og derfor gikk han glad og fornøyet med på makkers ønsker.

Starten var ikke bra. Motstanderne viste at det ikke var for ingen ting de lå på toppen av tabellen. Presise meldinger og sikkert spill ga dem poeng i det ene spillet etter det andre, og da det skulle sammenlignes ved pause, var ledelsen kolossal. Spillerne i unge Hansens klubb sukket. Slaget var tapt, og de måtte vandre den tunge veien ned i C-klassen.....

Men de hadde ikke gjort regning med unge Hansen. Nettopp som det knep som verst, begynte han å operere i stor stil, og motstandernes store ledelse ble etter hvert redusert, sakte, men sikkert. Det var imidlertid litt for sakte, det var meget å ta igjen og få spill å gjøre det på. Da tre spill gjensto, dukket disse hendene opp:

V

♠ K kn 4
♥ K 2
♦ 10 8 7 5 3
♣ E kn 4

	N	
V	♠	Ø
	S	

♠ E D 10 8 7 3
♥ E 4
♦ K 6 2
♣ D 5

Syd spiller fire spar etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♦	pass
2 ♠	pass	3 ♠	pass
4 ♠	pass	pass	pass

Vest begynner med ruter fire, Øst tar esset og gir damen tilbake. Hvordan bør Syd spille?

VI

♠ K kn 8
♥ E D 3
♦ 7 4 2
♣ K D 9 6

	N	
V	♠	Ø
	S	

♠ —
♥ K 10 6 5
♦ E D 6
♣ E kn 8 7 5 3

Syd spiller seks kløver etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	2 gr.	pass
3 ♥	pass	5 ♣	pass
6 ♣	pass	pass	pass

Vest begynner med spar ti, bordet tar knekten, Øst damen og Syd stjeler. Deretter følger kløver til kongen, og begge motstanderne følger. Hvordan bør Syd fortsette?

♠ E K kn 10 8 ♥ 7 ♦ D kn 10 9 ♣ K 9 3	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">O</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	O	V	S	♠ D 7 5 4 ♥ kn 9 3 ♦ 4 2 ♣ E D kn 10	♠ 6 3 ♥ E K D 10 8 5 4 ♦ E K ♣ 8 6
N	O						
V	S						

Med Nord—Syd i sonen åpnet unge Hansen i Syd med en hjerter. Vest fant av en eller annen grunn ut at han skulle passe, og Nord bestemte seg til å holde åpent med en spar. Øst hadde ingen ting å innvende, og unge Hansen gjentok hjerterne. Nå opptrådte Vest på arenaen med to spar, Nord syntes ikke han var sterk nok til flere meldinger, og Øst løftet til tre spar.

Unge Hansen forsto ikke stort av det hele. Hvorfor meldte begge motstanderne spar — en farge hvor makker faktisk hadde meldt? At en spar i Efos ikke forteller noe om fargen, svevet han i lykkelig uvitenhet om, og derfor mente han at tre grand måtte være en passende avslutning.

Vest doublet og startet med spar konge. Han fant det imidlertid helt usannsynlig at ikke spardamen satt hos Syd, og derfor svingte han til ruter dame. Unge Hansen var blitt nesten vill av skrekk da han fikk se bordet. *Hva i all verden var dette??* Det var noe galt, så pass forsto han, og han regnet alltid med at det var ham som tok feil, selv om han ikke egentlig var klar over hva som ikke stemte. Han så i ånden motstanderne starte med fem-seks sparstikk og etterpå svinge til kløver (hva de jo også burde gjort), og forsto omtrent ingen ting da han i annet stikk så ruter dame. Hvorfor i all verden ga motstanderne seg på den måten? Men han forsto jo nok til å hale inn de ni stikkene sine, og alt var herlighet og glede. Unntatt for Vest, som hadde det travelt med å besvare Østs hissige forespørsel om hvorfor han ikke hadde fortsatt i spar når han hadde fått styrke? Hva i all verden trodde Vest at Øst satt der for, om det ikke var for å veilede sin makker??

Lagkameratene ved det andre bordet var nå ferdige, og kom inn for å se på. De lysnet

litt da de fikk se det siste spillet, hvor de selv hadde meldt og vunnet fire spar i Øst—Vests retning. Men det var fremdeles mange poeng å ta igjen, og all den tid motstanderne hadde meldt og vunnet en sekser og en syver i de to siste spillene, og ikke hadde noe bedre i kortene noen av gangene, ville det være helt umulig å vinne. Unge Hansens liste var langt bedre enn lagkameratene hadde våget å håpe, men det hjalp så lite. Trodde de! Det nest siste spillet var:

♠ — ♥ E D kn 6 4 ♦ E K kn 5 ♣ E D 9 3	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">O</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	O	V	S	♠ 2 ♥ K 8 5 3 ♦ D 7 4 2 ♣ kn 10 6 5	♥ 10 9 7 2 ♦ 10 9 8 6 3 ♣ K 8 6 4
N	O						
V	S						
♠ E K D kn 10 9 8 7 6 5 4 3 ♥ — ♦ — ♣ 2							

Unge Hansen syntes han hadde fått tretten spar, og åpnet glad og fornøyet med syv av den varen. Men så fikk han øye på kløvertøeren, og panikken fra det forrige spillet, som enda satt igjen som et lite sjokk, kom tilbake i fornyet styrke. Nå hadde han ødelagt alt sammen, alt det pene han hadde prestert tidligere i omgangen måtte jo blekne mot dette tullet her, å ta feil av et kort og derfor melde en syver!! Hva ville Nord og lagkameratene si nå?

Heldigvis fikk han ikke anledning til å bli lenger i sine egne, triste tanker, for nå skjedde noe annet. Vest hadde satt seg til å tenke — lenge og intenst. En mann som åpnet med syv spar og ikke hadde esset i noen av sidefargene, kunne bare ha en fordeling, og det var tretten kort i sparfargen. Hvis Vest fikk spillet i grand, ville hans makker ha utspillet, og sparfargen ville ikke være med i det hele tatt. Selv om det ble et par beter i syv grand, og Vest våget ikke tro på julenissen, måtte det jo gi en meget god score. Altså kom syv grand.

Nord så ut som om han var falt ned fra himmelen. Syv grand hos Vest etter at hans makker hadde åpnet med syv spar!! Noe slikt hadde han aldri hørt om tidligere. Hvis hans makker hadde hatt alle sparene, kunne han endog forstå det, men han hadde jo

selv spar to. Nord tok et godt blick til på denne toeren, for å overbevise seg om at det virkelig var en spar. Makker måtte jo ha masser av topper i denne fargen. Og så *doblet Nord*. Så det hørtes over hele den lille byen.

Spar to kom ut, og Vest klarte ikke å holde det riktige esset til slutt. Tretten doblete betet i faresonen ga 3 800 poeng, og selv om Syd ved det andre bordet hadde meldt og vunnet seks spar, forslo det jo så sorgelig lite mot det unge Hansen kunne oppvarte med.

Lagkameratene syntes det hjalp, men et hastig regnestykke gjorde det fremdeles håpløst. Unge Hansen måtte få 2 000 poeng mer enn motstanderne i det siste spillet også, hvis plassen i B-klassen skulle reddes. Og all den tid Syd ved det forrige bordet hadde fått hjem syv kløver, riktignok utenfor sonen med motstanderne i, så det ut til å være et fullstendig dødfødt håp. Men spillet skulle jo spillis:

♠ E K D 5	♠ 10 8 7 6 2	♠ kn 9 4 3
♥ 10 8 6 2	♥ —	♥ 9 7 5 3
♦ K kn 7 3	♦ 10 9 6 4 2	♦ E D 8 5
♣ D	♣ 7 6 2	♣ 4

♠ —	N	♠ —
♥ E K D kn 4	V S	♥ —
♦ —	S	♦ —
♣ E K kn 10 9 8 5 3		♣ —

Motstanderne spilte Vienna. Vest åpnet med en kløver og Øst meldte en hjerter. Unge Hansen hadde for lengst glemt motstandernes forklaring om Vienna, og kunne ikke forstå at de bare meldte farger hvor han selv til sammen hadde 13 kort. Etter lang betenkning doblet han. Vest meldte to hjerter — en selvfølgelig melding — og den fikk løpe til Syd, som doblet igjen. Nå syntes Vest det ble for meget, han fikk ta unge Hansen ved vingebeinet. Redobler, kom det bestemt. Nord fant at makker selv fikk klare dette, og passet. Og så fikk unge Hansen det travelt med å tenke. Kunne han ta sjansen på å la to hjerter redoblet stå? Kunne han klare å betet?

Forts. side 6.

Svar på spilleprøver

I

De har tre stikk i hjerter, fire i kløver og ett i ruter. De har store sjanser til å vinne ekstra stikk i ruter, og det er vel to ruterfinesser som bør foretas i en parturering. Men i robber og lagkamp, og spesielt lagkamp etter den nye poengberegningen som kommer fra høsten, er sikring av kontrakten det viktigste.

Siden De har dobbelt stopper i alle farger, vil De sikre Dem det niende stikket ved straks å spille spar konge fra egen hånd. Motstanderne får på den måten to stikk i fargen, men det foreligger en hundre prosents garanti for at De også får ett — det niende og avgjørende.

II

Normalt er kanskje sparfinessen den mest lønnsomme, men utspillet, kombinert med bordets ruter, gjør det lettere å etablere et stikk i denne fargen. De tar derfor esset i kløver, og fortsetter med ruter ti, mens De kaster kløvertaperen på egen hånd. Det kommer vel mer kløver, og Syd stjeler. Så følger to ganger hjerter, idet bordet er inne siste gangen. På en ny ruter får De lagt spar tre, og siden er det bare å legge spardamen på den fjerde ruter.

Det kan selvsagt hende det går galt med denne planen, Øst kan ha tre ruter og tre hjerter. I så fall vil Vest spille ruter tilbake etter å ha fått tre stikk i fargen, Øst stjeler og De får ikke kastet spardamen. I så fall er jo finessen i reserve.

III

Siden Øst har åpnet meldingene, er ikke en ruterfinesse særlig fristende. Da er det bedre med en skvis, men en normal skvis har sine vanskeligheter fordi truslene er galt plasert. Det må eventuelt bli en skvis i ruter og kløver med kløver som tokorts trusel, og da er De avhengig av at Øst har alle kløverne høyere enn återen, eller eventuelt seks kort i fargen. Ikke særlig fristende.

En trumfskvis er en bedre mulighet, for nå får vi ruter og hjerter inn i bildet. Etter

Forts. side 20.

EKSPERT

KLUBBEN

Løsningene sendes som vanlig Rolf Bør, Gausterød, Tønsberg, innen 14 dager etter at De har mottatt magasinet. Bruk fortrinnsvis et 25-øres brevkort.

Oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ D kn 8 5 ♥ E 8 3 ♦ K 10 ♣ K 7 6 2

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♣	1 ♦
3 ♣	3 ♦	pass	pass
3 ♥	pass	?	

Oppgave nr. 2.

Syd har:

♠ E D 10 7 5 4 ♥ D 8 6 4 ♦ K ♣ E 5

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	2 ♥	3 ♣	pass
?			

Oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ 6 ♥ K D 9 2 ♦ D 7 6 4 ♣ E D 10 3

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♦	pass
3 ♦	pass	3 ♣	Dobl.
?			

Oppgave nr. 4.

Syd har:

♠ E 8 7 5 3 ♥ — ♦ 9 7 4 ♣ K 9 6 5 2

Nord-Syd er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	Dobl.	pass	?

Oppgave nr. 5.

Syd har:

♠ D 6 ♥ 8 5 ♦ E D 8 7 ♣ E K D 9 3

Nord-Syd er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	2 ♣	pass	?

Oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ E 10 3 ♥ E 7 6 ♦ 8 5 4 ♣ K 10 4 2

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♣	1 ♥
?			

Løsninger til oppgavene i nr. 10.

Oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ E D 10 8 6 5 ♥ kn 7 3 ♦ E K 8 5 ♣ —

Nord-Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	3 ♣	pass	pass
?			

Dobl. — 10 poeng. Fire klaver — 7 poeng. Tre ruter — 5 poeng. Tre spar — 5 poeng. Pass — 4 poeng.

Det var dessverre en liten trykkfeil i denne oppgaven, idet retningene i meldediagrammet var kastet om. Men det ser ikke ut til at feilen har skaffet noen av leserne vanskeligheter, og derfor vil vi ikke foreta oss annet enn å beklage og love bot og bedring.

Syd bør absolutt foreta seg noe med den sterke hånden sin, det kan godt være utgang selv om makker ikke kan melde noe etter den sterke meldingen i mellomhånden. Det beste Syd kan foreta seg, er å doble opplysende, for å gi sin makker beskjed om at han har støtte i alle de umeldte fargene. Hvis Nord etterpå melder tre hjerter, har jo Syd adgang til å høye av med tre spar og derved fortelle at trumfstotten i hjerter er minimal. Da spillet forekom, ville det imidlertid kommet fire hjerter fra Nord, og da er det selvsagt ingen grunn til å foreta seg noe mer.

Oppgave nr. 2.

Syd har:

♠ K kn 7 ♥ 6 ♦ E D kn 7 5 ♣ K kn 9 2

Nord-Syd er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	Dobl.	4 ♥	4 ♣
pass	?		

Pass — 10 poeng. Fire grand — 5 poeng. Fem spar — 5 poeng.

Syd har kanskje ikke vist alt han har, men det er en viss fare for at makker allerede har toyt kortene når han melder fire spar. Det er flere ting som tyder i den samme retningen, nemlig Østs åpningsmelding og Vests høying til fire hjerter. Det gir motstanderne en sum av minst 15–16 honnørpoeng, og med de 15 honnørpoengene som sitter hos Syd, blir det bare

9—10 igjen til Nord. Det kan selvsagt være en slem i kortene, men det er mer sannsynlig at Nord har fullstendig nok med å klare de fire trekkene som allerede er meldt.

Oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ K D kn 9 ♥ 8 2 ♦ 6 4 2 ♣ D 6 4 3

Det spilles parturnering. Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♦	1 gr.
?			

Dobler — 10 poeng. To ruter — 8 poeng. Pass — 5 poeng. To kløver — 5 poeng.

En dobling er fristende siden det er parturnering det dreier seg om. Meldingen er kanskje ikke helt god, siden sikkerhetsmarginen er noe svak. Syd har 8 honnorpoeng og kan regne minimum 11 hos sin makker (med en skjev fordeling og svakere honnorstyrke bør han ta ut). Det gjør at honnorstyrken er omtrent jevnt fordelt, og Nord—Syd har en sjanse til å vinne flere stikk enn motstanderne på grunn av det tempo som utspillet gir.

Hvis det kan gå en dobler bet i en grand, får Nord—Syd 100, mer enn de selv kan vinne ved å få åtte stikk i en ruterkontrakt, og skulle det bli to beters av det — 300 — er det mer enn Nord—Syd kan få i noen delkontrakt. Derfor er doblingen fristende, selv om den ville vært hårreisende i en lagkamp eller i robber.

Den nest beste meldingen er uten tvil to ruter. Hvis Syd i det hele tatt skal melde noe annet enn dobler eller pass, er det ingen annen mulighet enn å støtte, selv om trumfargen er litt svak.

Oppgave nr. 4.

Syd har:

♠ 4 3 ♥ K kn ♦ E D 9 6 5 ♣ K 10 8 4

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 ♥	pass
2 ♣	pass	4 ♣	pass
?			

Fem kløver — 10 poeng. Fire hjerter — 8 poeng.

Valget bør stå mellom disse to meldingene, og vi synes tross alt at fem kløver er den beste. Deres makker kan nok finne ut at hjerterstøtten ikke er på fire kort, og gå over til fem kløver hvis han selv ikke har minst fem hjerter. Men likevel er en dobbelton noe lite. Det hjelper selvsagt at det er både kongen og knekten, med E-D-femte hos makker vil det bli en bra trumfarge. Dessuten kan fire hjerter være en god opplysning for makker om han skulle være i overkant til fire kløver, og bli interessant i en slem. (Syd har ikke hoppmeldt, og markerer derfor ikke singlton i spar når han støtter hjerter).

Men tross alt synes vi likevel at fem kløver er best. Det er noe for komplisert for oss denne hjerterstøtten på en dobbelton, og det viser seg alltid av erfaring at man i det lange løp kommer best av gårde

med en naturlig meldeserie. Nord har kanskje tre-fire små spar, og hvis motstanderne begynner med angrep i denne fargen, må det trekkes på Syds honnorer i trumf. Det er ikke bestandig så bra, det kan lett gi ekstra trumfstikk til motstanderne. I en parturnering ville vi kanskje anbefalt fire hjerter, men ikke ellers.

Oppgave nr. 5.

Syd har:

♠ E 10 7 5 ♥ E 7 4 ♦ 3 ♣ E K D kn 5

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♥	pass
1 ♠	pass	2 ♣	pass
?			

Fire hjerter — 10 poeng. Tre hjerter — 7 poeng.

Syd har meldt litt svakt første gangen. Han har 20 poeng med hjerter som trumf, og derfor kunne to spar i annen melderunde vært beretriget. Når han nå ikke har meldt slik, må han komme kraftig igjen, og det beste han kan gjøre for å reparere på skaden, er å melde fire hjerter rett inn. Nord må forstå at Syd bare har trekortstøtte, for det er vel ingen som gir makker adgang til å passe på en spar når man sitter med fire trumf til makker, og etterpå forteller at man er villig til å spille utgang. Hvis Nord selv sitter med en svak firekortfarge i hjerter, bør han flytte kontrakten over i fem kløver.

Tre hjerter er egentlig for svakt etter vår oppfatning, men siden enkelte går inn for meldingen, har vi boyet oss og spendert 7 poeng, i det minste ikke for lite.

Oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ E kn 4 ♥ 10 9 7 6 5 4 3 ♦ K 7 2 ♣ —

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♦	pass
1 ♥	pass	1 ♠	pass
?			

Fire hjerter — 10 poeng. Tre hjerter — 7 poeng. Tre ruter — 5 poeng. To hjerter — 4 poeng. To ruter — 3 poeng.

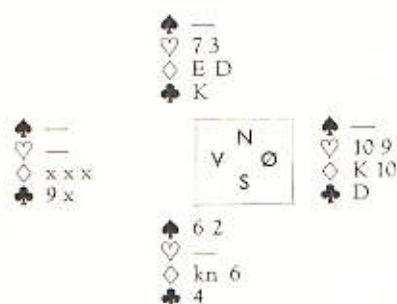
Det er en god tilpasning både i spar og ruter, farger som makker har meldt, og ved siden av disse har Syd en hjerterfarge på syv kort. Med bare en singelton hos makker bør det være sjanser for at utgangen skal kunne vinnes om motpartens hjerter sitter 3—3, og med en dobbelton bør sjansene være enda større. Men det er ikke lett for makker å støtte til fire hjerter med to små kort i fargen, han vet ikke om den perfekte tilpasningen i de to fargene hvor han har meldt. Alt i alt er sjansen til å vinne fire hjerter, selv om makker skulle passe om De nøyer Dem med tre, så pass stor at utgangen bør meldes.

Resultatene for de beste,
se side 13.

Svar på spilleprøver.

Forts. fra side 17.

å ha fått hjerterkongen i stikk nummer to, spiller De fem ganger trumf og kløver ess, og oppnår følgende posisjon:

Nå kommer den nest siste trumfen, bordet legger ruterdamen, og Øst kan foreløpig fri seg ved å legge kløverdamen. Men når det så følger en kløver til kongen, er Øst solgt. Resten finner De sikkert ut selv.

IV

De ser selvfølgelig faren, at Vest har esset femte i kløver og Øst ruterkongen. Når De tar ruterfinessen, kommer Øst inn og gir kløver, og De får beholde dette stikket også. Etterpå må De til med en vanskelig sparfiness for å vinne.

De har ikke noe sikkert spill, men De forbedrer sjansene Deres ved å gå inn på bordet på spar og trekk hjerter fem. Hvis Øst går opp med esset, er De i vanskeligheter og må stole på ruterfinessen. Men hvis Øst lar seg narre og legger liten hjerter, er alt over, De får for damen, og nå kan De trygt ta finessen i ruter. Går den galt, har De fremdeles ni stikk.

V

De må ikke stikke med ruterkongen, for

da går De bet om Øst har kløverkongen. Utspillet er en singleton, det er vel klart. Hvis De nå dekker damen med kongen, stjeler Vest og gir kløver tilbake. Øst har fremdeles en ruterstopper, og får hentet kløverkongen før De får avkast på ruterne.

Se hvilken forskjell det gjør om De lar Øst beholde ruter dame. Han kan selvsagt fortsette med ruter ni, og fremdeles gi sin makker en stjeling. Men nå er De ovenpå. En kløverretur stikker De med esset og trumfer ut, idet De passer på å være inne på bordet tredje gangen. Så er det Dem som stjeler ruter, og tieren er etablert og brukes til kløveravkast.

VI

Så snart trumfen sitter rundt, har De sikkert spill. De stjeler en spar, gjerne høyt hvis De er redd, går inn på bordet på ny kløver og stjeler en spar til. Bordet settes inn på hjerter, damen innkasseres, og stillingen er følgende:

Nå kommer hjerter tre fra bordet. Hvis Øst viser renons, eller har gjort det tidligere, tar De kongen. På hjerter ti forsvinner en av bordets ruter, og Vest er inne. Hva han enn spiller tilbake, ruter, hjerter eller spar, må De tjene et stikk.

Hvis begge fulgte hjerter på esset og damen, og Øst følger fremdeles når De trekker treeren, kniper De med tieren. Hvis den holder, forsvinner en rutertaper på bordet, og alt er klart. Og hvis Vest kan produsere knekten? Da er Vest fast, han har ikke flere hjerter og må spille spar eller ruter. I begge tilfelle forsvinner en rutertaper, og den siste rutertaperen forsvinner på hjerterkongen.

